

מקטוביץ ועד הגירות

בס"ד

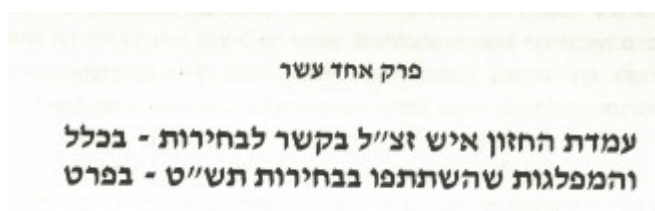
מקטוביץ ועד הגירות

על פרק יא, דעת החזון איש בבחירות

הבהרה: פרק זה לא בא לעסוק ולהבהיר מה היתה דעתו של החזון איש בבחירות. פרק זה בא לבאר ולהוכיח, כיצד הספר מקטוביץ ועד ה' באייר בפרק שדן בנושא זה, (כמו לאורך כל הספר) לא נערך בצורה אובייקטיבית, הושמט מה שלא תאם עם האג'נדה שלו, סולף וצונזר כפי רצון המחבר צבי וינמן שאישית לא היה מצביע בבחירות.

גם בפרק זה יש עוד רבות להרחיב, אמנם למלאות רצון הדוחקים להשלים מלאכתנו, כתבנו את עיקר הבנין, וההמשך יבוא בס"ד.

1.

ראשית, יש לברר, מדוע זכה החזון איש לפרק מיוחד על דעתו בבחירות?

מי שמכיר את צורת ספרו של וינמן, יודע שהגישה שלו לאורך הספר היא, האם מועצת גדולי התורה פעלה בצורה חוקית או לא. כמו כן כל מה שמנסה להוכיח הוא, שלמרות שהעסקנים שאלו אולי (ה'אולי' - לשיטתו) את גדולי ישראל כדת מה לעשות, גם התשובות שקיבלו מהם, לא מהווים משקל, ואין לכך 'תוקף חוקי'.

נשאלת השאלה, אם כך, מדוע יצא וינמן מגדרו ובחר לתת לחזון איש פרק בפני עצמו, על דעתו בבחירות? בואו נניח והחזון איש **חתם** בעצמו לבחירות, הרי לשיטת וינמן, זה עדיין לא מספיק ולא 'חוקי', ועדיין על חברי אגודת ישראל לא חלה ה'**חובה**' לציית לדבריו כי הוא לא 'נשא ונתן' אלא רק חתם, אם כך מה משנה דעתו של החזון איש שזכה לפרק?

התשובה לכך פשוטה.

למרות הטענה המגוחכת בספרו כי ההיתר ללכת לבחירות לא חוקי, וינמן, כתלמידו של רבי משה שנפלד, וכחבר בצעירי אגודת ישראל באותם שנים שהתהדרה ללא הרף בטליתו של החזון איש, לא יכל להשלים עם העובדה הידועה והברורה שהחזון איש הורה ועודד ללכת לבחירות. הוא 'ממחקריו' הרי 'נשא ונתן', והגיע למסקנא שאסור ללכת לבחירות, אם כן, מה נעשה על דעתו של החזון איש? הפתרון מבחינתו ברור. דבר ראשון להציג את פאר הדור כזייפן, להכניס בלבול בדעת החזון איש, להביא ציטוט מתלמיד אחד קנאי שהחזון איש כביכול אסר את הבחירות וכך לספק לדוברי האידיש ול'עמך' שאינו מתעמק את ההרגשה, שהחזון איש היה נגד הבחירות.

אף הוא לא העיז בסופו של דבר לומר ברור שמסקנתו היא שהחזון איש אסר לגמרי את הבחירות, אלא רק הציע פשרה, שהוא לא אחז שאסור, אך בוודאי שזו לא מצווה.

2.

כעת נמשיך לעומק הספר, ונראה מי זייפן יותר גדול, פאר הדור או וינמן.

גרסאות שונות פורסמו בשם החזון איש בכל הקשור לבחירות ולחזית הדתית. הגרסאות מבוססות על ספורים ומעשיות, מהם ניסו המעוניינים להסיק שהוא חייב או שלל את ההשתתפות בבחירות או את החזית הדתית.

שימו לב, לזלזול המופיע כבר בראשית דבריו, על ה'סיפורים ומעשיות'. מעניין שכאשר הוא מביא את ה'סיפורים ומעשיות' של הרב שלזינגר הוא קורא לה **קביעה ברורה!**

בנגוד לפסיקה נגד רבני ירושלים בצורת בדיחה, שכלל לא אופינית לרב, כל שכן לגדול מסוגו של החזון איש, ישנה קביעה ברורה בידי הרב אליקים שלזינגר שליט"א ראש ישיבת הרמה בלונדון.

הדברים מדברים בעד עצמם, ובהמשך נתייחס אליהם שוב.

בסיכום הדברים, הוא מתלונן שלא מצטטים את המקור המדויק של הדברים:

לאור העובדה שלא כל הדברים פורסמו בשם הדוברים ישירות עם החזון איש ואו בלוית שמות הדוברים ותאור נסיבות הארוע, לאור ההכחשות הרבות ולאור העובדה שבכתב לא נמצא כלום ביחס לבחירות לכנסת, מותר להתייחס בספקנות רבה - בלשון המעטה - למספרי הספורים "בשם החזון איש"¹².

כעת נתחיל לראות, מי הביא בדיוק את מקור הדברים ונסיבות האירוע, ומי השמיט אותם בכוונה תחילה.

מחברי "פאר הדור"¹ קבעו שהיה לחזון איש, יחס חיובי לחשתתפות החרדים בבחירות לעיריות ולכנסת. נבחון על סמך מה קבעו מחברי הספר את הנתחם:
א. שני הסברים המיוחסים אליו ביחס להתחברות לרשעים, אחד בתשובה לטענה על השתתפות בבחירות לעיריות והשני טעון כללי בנדון.

נבאר 2 נקודות.

1. וינמן משמיט את העובדה שהמקור הוא **בן אחיו** של החזון איש רבי שמריהו יוסף קרליץ – ופאר הדור ציטטו זאת בשמו - וכותב רק שהמקור הוא 'פאר הדור'.
2. וינמן נמנע מלהביא את **תוכן הדברים המדויק**, כי בהבאת הדברים רואים שאין נפקא מינה בין עיריות לבין כנסת. (בהמשך נראה סילופים מכוונים גם בהוראות מפורשות לכנסת).

מקטוביץ ועד הגירות

הנה הנוסח:

השתתפות בבחירות

להכרעותי בענין דרכי-הלחימה של יהדות התורה בארץ יש לשייך גם את יחסו החיובי להשתתפות החרדים בבחירות לעיריות ול"כנסת"⁸³, על-מנת להבטיח נציגות חזקה שתעמוד על המשמר לקדם את פני הגירות, ולהתיר⁸⁴ שמה נגד כל פגיעה בדת ובנושאי דגלה. לאחד מחוגי ה"קנאים" שבא לפנינו בטרונאי, הלא אמרו⁸⁴ "אל תתחבר לרשע", ואיך פועלים בעירייה אחת עם פורקי עול? השיב:

— אין פוסקים דין על סמך מימרא בודדת מדברי חז"ל... כנגד כל מימרא יכולים לצטט כמה מימרות שמשממע מהן להיפך... איך אמרת: "אל תתחבר"... וכשאתה מתפלל בכל בוקר עם ה"מנין", אתה בוחן כל אחד אם אינו רשע? הלא אתה ממש מתחבר עמו!⁸⁵

באחת מאגרותיו שלא נתפרסמו דן בשאלת התחברות לרשעים וכתב: "ואמנם התחברות לר... צריכה שיקול הדעת אם היא מפסדת או מרווחת, שהרי ענש יעקב אע"ה על שמנע דינה מעשו, ודרשו למס מרעוה וגוי ועוד הרבה כיו"ב, ורב גבור העומד בקשרי מלחמה מצוה עליו להלוך ולעמוד ואין זה בכלל הילוך ועמידה בדרך חטאים אלא עושה דין בחטאים. ואמנם שיקול הדעת צריכה סיעתא דשמיא שלא יכשל חס ושלום"⁸⁶.

נקודה זו ראויה להרחבה, מכיון והנימוק העיקרי שהרחיבו 'שוללי הבחירות' כפי שוינמן מכנה (גם לפרק ההוא נגיע...) וכתבו בכרוז שלהם, מדוע לא ללכת לבחירות היה הנימוק של מאמרי חז"ל 'אל תתחבר לרשע'. הנה הציטוט מתוך כרוז הבד"ץ .. "ונשענים בעיקר"...

ונשענים בעיקר על האמר חכיל ויע"א באבות דר' נתן על המשנה באבות פ"א: .נחמי תארבלי אמר הוחק פושכן רש ואל תתחבר לרשע אמרו עוד באוריג מלמד שלא יתחבר אדם עם אדם רש ולא עם אדם רשע שכן נצינו ביהושפט ובר' ופרץ ה' את פשעיו שנאמר בהתחברך עם אחיה פרץ ה' את פשעיו וישברו אגיות ובר' ר"א אל התחבר לרשע אמינו לתורה ע"ש וחזר ואמר אל תתחבר לרשע אפילו באקראי בעלמא כ"כ האירי חובא במפרש שם בשם מדרש שמואל. ובפרש תנחומא פרשת ויקח על שנחברד לרשע חזק לעבור בארצו חסרו אותו בדיק ע"ש חובא בפרש רש"י על תורת שם כ' כ"ו. ובמבילתא פ' יתרו אמרו אפילו לקרבו לתורה וכמו שאמר הגאון בעל. מני ארית חז"ל. שמוכן פשוט שער שיתקרבו חמה אלינו נתקרב אנו לחם ונעשה כמעשיהם ח"ו. וכ"כ כל הפוסקים הלא בספרתם שורת גאוןי כמראי ופוד מכחה נימוקים שגב"ל.

לפיכך, כאשר מביאים בפאר הדור את הציטוט הזה, שמקורו מפי בן אחיו רבי שמריהו יוסף קרליץ! שבו מבטל החזון איש את כל היסוד של אל תתחבר לרשע, אף אם בעקרון נאמרו הדברים בעת בחירות לעיריות, אין בכך כל הבדל לגבי הבחירות לכנסת.

האדמו"ר מסאטמאר שאחז שלפעמים מותר להצביע בבחירות לעיריות, לא היה בגלל שביטל את המושג הזה של 'אל תתחבר לרשע' ושאין למדים מדברי חז"ל, אלא שאחז שבמקומות מסוימים אין זה 'נחשב' אל תתחבר לרשע, ואילו כאן החזון איש מבטל זאת מכל וכל.

(אנו שוב מוכרחים להדגיש, כי אין כוונתנו כעת התנצחות הלכתית, וזה ממש לא מעניין אותנו לענין ההלכה, אנו רק מדגישים זאת בשביל שהקורא הנבון יבין מדוע וינמן לא ציטט באריכות את דברי החזון איש, כי חשש מאוד מתכנם וכמבואר).

ואכן כפי שנוכח בהמשך, גם כאשר היה לו מקור ברור, שהחזון איש לא מקבל את המושג הזה של התחברות לרשעים אפילו בכנסת בחר וינמן שלא לצטטו בכלל!!!

כעת נעבור למקור השני שוינמן מצטט מפאר הדור:

ב. ספור לפיו השיב החזון איש בבדיחותא לאדם, כשאמר לו שהוא מציית לקול רבני ירושלים שאסרו להשתתף בבחירות - "הלא כעת נפוצה שמועה שחזרו בהם מן האיסור מהר איפוא ולך להצביע". היאוכן שהוראה יסודית וחשובה כ"כ ניתנה בדרך "בדיחותא" ועשית ליצנות מבי"ד חשוב, שאין חולק שהחזון איש החשיבו מאוד!!

וינמן שכח מי מספר את הסיפור, הפלא ופלא. לא לפני שהוא מחליט 'שאינ חולק' שהחזון איש החשיב את הבד"ץ:

הנה הסיפור בפאר הדור ותגלו מי מקורו:

בן אחיו, רבי חיים-שאל קרליץ, מוסר עובדה :
— פעם, ביום הבחירות, נכנסתי אצלו ושאלני : „כבר הלכת לקלפי ?”
עניתי בשלילה והוספתי שמציית אני לקול רבנים בירושלים שאסרו להשתתף
בבחירות. נתחייך החזון-איש ופנה אלי בבדיחותא :
— הלא כעת נפוצה שמועה שחזרו בהם מן האיסור, מהר איפוא ולך
להצביע... ד

ברור, מדוע וינמן משמיט את שמו, מדובר פה שוב בבן אחיו, הגאון רבי חיים שלום קרליץ, ואחד מהאנשים הקרובים אליו ביותר. לפיכך נשלפת הטענה שלא יכול להיות שהוא לעג לביד"ץ'. וינמן גם לא מרחיב את ציטוט הסיפור ומסכם רק את תוכנו, מכיון ובסיפור המקורי נכתב בפירוש שהחזון איש 'הורה' לנהוג ההיפך מפסיקת הבד"ץ...

(אמנם לא ניכנס לפולמוס סביב זה, האם לעג לבד"ץ או לא, ננסה רק קצת להרגיע את ה'לחוצים' כיצד זה יכול להיות.)

מי שידע, מה שהתחולל בבחירות הראשונות והשניות, יודע שהכל הלך אז על 'שמועות'. טלפונים ניידים לא היו, ואף בשם החזון איש התרוצצו כל מיני שמועות על דעתו (לאיזה מפלגה להצביע). זהו לכאורה ההסבר הפשוט על בדיחות דעתו של החזון איש בנושא זה. מה שאינו מפחית מעוצמת ההוראה, שלמרות שטען בפניו בן אחיו שהוא אינו רוצה להצביע, וחפץ לסבור כדעת האוסרים, הורה לו החזון איש ללכת להצביע).

הוראה זו היא נגד הפשרה שוינמן מנסה להציע, שהחזון איש הורה רק למי שמצביע, שיצביע עבור אגודת ישראל, אך, לצערינו, מכיון והגרר"ש קרליץ מספר שההוראה היתה כן להצביע בבחירות, הוא אינו נאמן...

4.

נעבור לחלק השלישי, בציטוט הראיות של פאר הדור, כאן כבר נראה איך חוץ מהשמטת השמות של תלמידי חכמים מפורסמים שהפכם ל'סיפור נוסף', יש כאן גם סילוף ושקר שלו.

ג. ספור נוסף, לפיו בתשובה לשאלה למי להצביע מבין הרשימות החרדיות "השתמט מלהשיבו מענה ברורי". וחוסף ואמר "צריך לבחור ברשימה הדוגלת בשי"ע, זה קדוש ה' כשיתקבצו רבבות יהודים ויצביעו בהצבעתם כי אדיר חפצם שכל הליכות החיים במדינה תתחכנה ע"פ תורה וכו'. "יש בכך חזרה על רעיון דומה לפיו כל קול חשוב", כי מנין הקולות לטובת הדתיים מעיד כמה יהודים חפצים בשלטון התורה וכו', ונכרך בזה ענין של קדוש תי². לגבי ספור זה לא נקבע אם נאמר ביחס לעיריה או לכנסת.

כעת נראה כמה סילופים יש בקטע זה, ואיזה קטעים החליט וינמן להשמיט, לטובת ההיסטוריה. ראשית הוא הוריד את ההדגשה שהיתה מערכה בין שלש מפלגות חרדיות, כשברור שהסיבה שלא רצה להשיב מענה ברור, היה אך ורק בגלל הויכוח הפנים חרדי: הנה הציטוט:

במערכת-בחירות אחת התמודדו על הקול החרדי שלוש מפלגות: אגו"י פא"י ופאג"י. ראה אותו בן-ישיבה ושאל: „באיזו רשימה צריך לבחור?"
החזון-איש השתמט מלהשיבו מענה ברור. אמר:

— צריך לבחור ברשימה הדוגלת בשולחן-ערוך ... זה קידוש-השם כשיתקבצו רבבות יהודים ויצהירו בהצבעתם, כי אדיר חפצם, שכל הליכות-החיים במדינה תיחכנה על-פי תורה...²⁰

והנה ההמשך, אותו החליט וינמן להשמיט:

חזר הלה ושאל:

— הרי יש טוענים שבהצבעה ל„כנסת" מכירים במדינה?²¹
ועל כך השיב החזון-איש:

— אם מתנפל עלי לסטים ביער ומאיים בכלי-זיין, ואני נכנס אתו במשא-ומתן שישאירני בחיים — כלום אני „מכיר" בו? פשיטא, הוא נשאר אותו לסטים!²²

מקור זה, בו מורה החזון איש בפירוש שחובה להצביע ואין בכך הכרה ברשעים, גם בכנסת, לא הובא כלל לידיעת הקוראים...

ועוד פרט שהושמט מעיני הקוראים של וינמן. המספר הוא הרה"ג רבי קלמן לנדוי שליט"א (לתשומת לב ש"ש טעלער שלא מצא תלמידים נוספים של החזון"א) ר"מ בישיבת טשיבין, אך מכיוון והוא מהמתירים, הפך ל'סיפור נוסף', ללא צטוט שמו ועם השמטה נרחבת מדבריו.

כעת לשורה האחרונה בציטוטים שלו.

אדיר חפצם שכל הליכות החיים במדינה תחתכנה ע"פ תורה וכו'. "יש בכך חזרה על רעיון דומה לפיו כל קול חשוב", כי מנין הקולות לטובת הדתיים מעיד כמה יהודים חפצים בשלטון התורה וכו', וכך בזה ענין של קדוש ח"י².
לנבי ספור זה לא נקבע אם נאמר ביחס לעירייה או לכנסת.

כפי שראיתם ברגע האחרון, הוא מוסיף בהבלעה עוד סיפור נוסף שהוא מדגיש שלא 'נקבע' אם נאמר לכנסת או לעיריות.

אבל מדוע מר וינמן משמיט שוב מקור נוסף, שמובא כסיפור אחד לפני סיפור זה, ועליו נקבע במפורש שנאמר לגבי הכנסת?

הנה הסיפור:

מרשימות ר"מ שנפלד. אגב: בנימוק זה של הוראת ה"חפץ חיים" השתמש החזו"א גם בנוגע לענין ההשתתפות בבחירות לכנסת, שבגין אותו הישוב של ריוח והפסד יש לחייב אותה. כאשר הזכירו לפניו שיש רבנים האוסרים להצביע בבחירות, מפני שאסור להתדבק עם הרשעים, הגיב: להתדבק? הלא אנו נלחמים בהם! ותוך כדי דיבור השווה את הענין לדברי רש"י על היאבקות יעקב עם שרו של עשו (בראשית לב, כה): „ויאבק — לשון התקשרות, שכן דרך שנים שמתעצמים להפיל איש את רעהו שחובקו ואובקו בזרועותיו" (מפי הרב שלמה זלמן אולמן, ר"מ בישיבת „חוג חתם סופר" בני ברק). כפי שמוסר ר' נחום הלפרן אמר לו החזו"א לפני הבחירות בלשון זו: כל קול חשוב, מנין הקולות לטובת הדתיים מעיד כמה יהודים חפצים בשלטון התורה, וכך בזה ענין של קידוש שם שמים!

גם כאן, היתה זו עדותו של ... הגאון רבי שלמה זלמן אולמן, שהעיד בפירוש שהחזו"א איש הורה לחייב את ההליכה לבחירות. למרות שהוא רב גאון ומפורסם, אך מכיון והוא התיר, אין הוא זכאי לציטוט אצל וינמן...

גם טענתו שהסיפור של הלפרין לא נקבע האם נאמר לפני בחירות לעירייה או לכנסת, תוכנו מעיד 'חפצים בשלטון התורה' שכל הנראה מדובר בבחירות לכנסת.

לפיכך מובן גם מדוע חיבר שלושה סיפורים יחד באות ג'. מכיון והסיפור השלישי, לא נקבע אם נאמר לכנסת או לעיריות, הלך וינמן וכתב זאת בסוף האות, בשביל שהקורא הממוצע יחשוב שכוונתו על כל המובא באות זו.

6.

למרות כל הסילופים של וינמן, לא חשש להאשים את אגודת ישראל שניהלה 'תעמולת כזב' בקשר לבחירות לכנסת. כך כתב:

אנשי אגודת ישראל פרסמו בִּכְרוֹז³ לקראת הבחירות בתשל"ז, את הצטוט הזה וגם את דברי החזון איש שנאמרו ב**מפורש** ביחס לעיריות - ועוד בתקופת המנדט - כתעמולת כזב בקשר לבחירות לכנסת. צוטטו שם שני מקורות⁴ שלגביהם נאמר במפורש במקור, שהנדון היה בחירות לעיריה.

ואני הקטן תמה, אם היה לוינמן את 'כרוז הכזב' מתשל"ז, מדוע 'שכח' להוסיף לנו מקור נוסף על דעתו של החזון איש שהתפרסם באותו כרוז:

ז' אחרי מנחה בביתו של מרן זי"ע, באחד מן הימים בפרוס הבחירות, נגשו אליו שני אנשים ושאלו: האם מותר להצביע בבחירות לכנסת? "לא", - ענה להם - "איז זה דבר הרשות ש'מותר", **אלא חיוב גמור!** " (מפי הגאון ר' אהרן רוטר שליט"א. ונדפס בקובץ 'מלחמתה של תורה')

כזו עדות, זה כבר מוגזם מידי לפרסם...

ואם יגיד וינמן, שמכיון וראה שזה 'כרוז כזב' ולא רצה להסתמך עליו, נשאל אותו כיצד נשמט מעיניו מאמרו של הרב ראטער ב'דגלנו' סיון תשמ"א, ולא רק ציטוט בשמו ב'כרוז כזב'.

דעת מרן החזון איש

בענין בחירות לכנסת

ומענין לענין באותו ענין, דהיינו בבחירות לכנסת, בעצמי שמעתי מפי מרן החזון איש זצלה"ה, ש' באו קבוצת אנשים [אחרי תפלת מנחה] וניגשו אליו ושאלו אותו: האם מותר להצביע לבחירות ל-כנסת? ענה להם בזה"ל: "ניט מען מעג גיין וויילען, נאָר מען מוז גיין וויילען" [לא רק שמותר ללכת להצביע, אלא שחייבים ללכת ל-הצביע] עכ"ל. ומה שהביאו ראיה

ואם יגיד וינמן שהוא לא היה מנוי על דגלנו, נצטט את המובא בספרו בעמוד 286

ברצוני להדגיש שאת הטענות כלפי הרב כשר, פרסמתי ב'דגלנו' שבט תשל"ט בעוד הרב כשר חי.

קשה לומר שבדיוק לאחר שבט תשל"ט, הפסיק להיות מנוי, ולא הגיע לסיון תשמ"א.... בסיכום הפרק, נחזור לעדות זו. כעת רק נזכור שוינמן בחר במודע להתעלם ממנה. (על המובא בספרו בענין בחירות תשי"א, נדלג כרגע ונשאיר זאת להזדמנות אחרת).

כעת נבחן אלו ראיות, קבילות בעיני וינמן על דעת החזון איש.

בגוד לפסיקה נגד רבני ירושלים בצורת בדיחה, שכלל לא אופינית לרב, כל שכן לגדול מסוגו של החזון איש, ישנה קביעה ברורה בידי הרב אליקים שלזינגר שליט"א ראש ישיבת הרמה בלונדון.

"ורואה אנכי עדיין השליחות המוטלת עלי מאת מרן החזון איש זצ"ל, כשאנשי הבחירות נצלו שמו של מרן זצ"ל כדי לנגח את אנשי ירושלים במלחמתם, שלח אותי אל הראב"ד הגאון ר' פנחס זצ"ל, לחזקו ועודדו בעמידתו האיתנה על משמר היהדות בפסקו הברור לבלתי להשתתף בהבחירות"⁹.

אין כל סיבה להעדיף את גרסתו של "פאר הדור" על פני גרסתו של הרב שלזינגר, זאת גם ללא התמיהה על צורת הפסיקה.

ברור, שעל עדויות בע"פ בנסיבות שנמסרו קשה לסמוך, מה עוד שיש עדויות סותרות בנדון. מלבד דברי הרב שלזינגר יש עדות נוספת של המהנדס החרדי הר"ר שמואל טשורטקוב¹⁰ ממקורבי החזון איש, גבאי ביהמ"ד במעונו של החזון איש ונציגו האישי במועצת העיר בני-ברק, שפורסמה ברבים במודעות¹¹:

"בדידי הוי עובדא ששאלתי את מרן זצ"ל על ההליכה לבחירות לכנסת המינים, והשיב לי שלא ללכת".

ניכר מיד היחס המועדף שמקבל "הרב אליקים שלזינגר שליט"א ראש ישיבת הרמה לונדון". הוא זוכה לציטוט של כבוד שלא כמו המתירים, הוא זוכה לציטוט מלא של דבריו וכמובן שאם כך – אין כל סיבה להעדיף את גרסת 'פאר הדור' הבלתי-מוכר, ורק 'סיפורים עלומים' בשמו על פני ראש ישיבת הרמה.

ומהיכן לקוחה גרסתו של שלזינגר?

9. ראה "העדה" פרשת בלק תשמ"א.

סיפורים שנלקטו בשנת תשכ"ז מפי רבי חיים שאול קרליץ, רבי שמריהו יוסף קרליץ, רבי שלמה זלמן אולמן, רבי קלמן לנדוי, אינם מקור 'אמין' ואין סיבה להעדיף את גרסתם, אבל מקור כל כך חשוב, כמו עיתון 'העדה' של הקנאים משנת תשמ"א, הוא מקור חשוב ומקורי לדעת מה אחז החזון איש בקשר לבחירות...

וכמובן נקודה נוספת בגרסתו של שלזינגר. לא נכתב שם שום דבר מה דעת החזון איש בקשר לבחירות. נכתב שם רק 'לעודד ולחזק' את הרב עפשטיין בפסקו [של הרב עפשטיין] נגד הבחירות, וזה רק משום שהיו שניצלו את שמו של החזון איש לנגח את הרב עפשטיין. אין מכאן שום ראיה שהחזון איש היה נגד הבחירות. גם לשיטתו.

מלבד ה'מקור' הנפלא של שלזינגר (וכעת תבינו מדוע טרחנו להוכיח במאמרים הראשונים את התנגדותו האישית לאגודת ישראל, ואת סיפוריו 'מוסמכים') מצא וינמן עוד מקור נפלא! ולא סתם מקור אלא עדות!! ועוד ממי? מנציגו האישי של החזון איש! וגם הגבאי במעונו של החזון איש!! ומה יש שם בהוראה ההיא? תשובה אישית, בלי שום פירוט. אבל הכי חשוב היכן נמצאה העדות הזו?

11. א"פ. פורסמה ברבים במודעות!!! ומקורה? א"פ. ארכיון פרטי של וינמן.

כפי שרואים מתוכן המודעה, היא פורסמה לאחר פטירתו של החזון איש! ככל הנראה היא גם פורסמה לאחר פטירתו של טשורטקוב, באין לו צאצאים... ועל ידי מי פורסמה? על ידי עורכי עיתון החומה ובעלי הזרוע בכל בחירות שמפיצים מודעה זו שוב ושוב, בלי מקור ובלו שום ביאור. חבל שוינמן לא ציין שטשורטקוב ממשיך לפרסם את המודעה הזו עד היום...

ממשיך וינמן בקטע שציטטנו כבר:

לאור העובדה שלא כל הדברים פורסמו בשם הדוברים ישירות עם החזון איש ואו בלוית שמות הדוברים ותאור נסיבות הארוע, לאור ההכחשות הרבות ולאור העובדה שבכתב לא נמצא כלום ביחס לבחירות לכנסת, מותר להתייחס בספקנות רבה - בלשון המעטה - למספרי הספורים "בשם החזון איש"¹².

בהערה 12, הוא מציין פרט חשוב, שהוא מוצא לנכון להדגישו 'במקרה' לאחר שרק 'סיפר סיפורים' בענין מתירי הבחירות.

12. לאור נסיוני האישי הן בעבודתי הצבורית והן במחקרים הסטוריים, הייתי מציע להתייחס בספקנות גדולה לכל הספורים בשם "גדולים". לאור זאת בספרי ובמחקרי אני ממעט ככל האפשר, בהסתמכות על צוטים מפי אנשים. זאת, לעומת מסמכים ואפילו **פרוטוקולים** שנרשמו סמוך לארוע **והם על פי רוב בגדר משיח לפי תומו**.

מה שלא מובן, לאור נסיונו האישי, מדוע השמיט בפרק החשוב כל כך על דעתו של החזון איש, מסמך מקורי ופרוטוקול שציטט אותו בעמוד 121 בספרו, שם מופיע שהחזון איש הסכים להליכה לבחירות למשיח לפי תומו' בפרוטוקול מאלול תש"ח!! וינמן מרבה לצטט ולהביא ראיות רק מפרוטוקולים, ואילו במקומו הראוי, בפרק על דעת החזון איש בבחירות הוא לא מצא לנכון לצטט את זה.

יודעים מתי הוא כן ציטט את זה? רק בפרק אחר, כשצריך להסביר את 'חוסר שיתוף הפעולה' של חברי מועצה"ת עם עסקני אגודת ישראל, (גם על הפרקים ההם יבוארו הסילופים) הוא נזכר 'להאמין' לפרוטוקול הזה. (גם שם הוא לא התבלבל, והוסיף לפני ציטוט הדברים את ה'עקיצה' 'לדבריו').

הרב פרוש טען שפנו להרב דושינסקי שליטי"א בדבר ההשתתפות בבחירות וטרם נתקבלה תשובה ממנו. (נראה אמנם שעד סוף ימיו הוא לא השיב ע"כ. בהספד עליו נאמר¹²: "שאלת ההשתתפות בבחירות, העסיקוהו מאד. הוא קיים לשם זה אסיפה מגדולי התורה אשר לפניהם הרצו ב"כ אגודת ישראל את השאלה העומדת על הפרק- צ.ג.)¹³. לדבריו, החזון איש כן הסכים שכולם ילכו לבחירות.

הנה הפרוטוקול המקורי:

- 3 -

הרב מסת פרוש, סטודנט בעד ירוסלם ביבליאומית ופאזע למקול בכל המרץ בכון זה, פנו להרב דושינסקי שליטי"א בדבר ההשתתפות בבחירות וטרם נתקבלה תשובה ממנו. החזון איש שליטי"א כן הסכים שכולם ילכו לבחירות, הוא סטודנט בעד אקסת תזית דתית אחידה, אבל

כל מילה מיותרת.

נו, לאחר שמכחישים כל כך בקלות את 'מספרי הסיפורים' בשם החזון איש בפאר הדור, ניתן לעלות רמה ולהעיז פנים נגד גדולי הדור.

השמועות השונות היו כנראה הרקע לכך, שבכרוז מועצת גדולי התורה מתשי"ט מונים בין אלו שהכריזו שחוב קדוש ומצוה רבה ללכת לבחירות, גם את מרן החזון איש. המקור לקביעה זו לא מופיע. גם במכתבים אחרים למען ההשתתפות בבחירות הסתמכו על החזון איש שדרש: "לחזק את ידם של הנאמנים לדבר ה' ע"י בחירת יראים ותרדים"¹³. צוטט דברי החזון איש שהכותבים לא טוענים שהם שמעו אותם מפיו ובהתייחסות ישירה לבחירות לכנסת, לא מוכיח מאומה לגבי עצם השתתפות בבחירות לכנסת. הם מהויס רק הוראה כללית, היכולה להתייחס גם לבחירות לעירייה, לגביהן נתן אמנם החזון איש הוראות ברורות ובכתב.

נסכם את הכתוב בקטע זה.

1. ש'כנראה' שמועות שונות הביאו את 'כרוז גדולי התורה' לטעות.
2. לא נזכר שמות החותמים, שטעו ככל הנראה בשמועות.
3. שהחותמים, כנראה בחוסר מקצועיותם לא הביאו את המקור לדבריהם.
4. ישנם 'מכתבים אחרים' נוספים בנושא, שלא מוזכר מי הכותב.
5. גם בהערה 13, המסכימה לכתוב מי המקור, נכתב המקור ארכיון פרטי.
6. גם הכותב האנונימי, שלא זכה שיכתב שמו ושדבריו יובאו במלואם, מכיוון ולא 'טוען' ששמע מפיו של החזון איש עצמו, אז אין מכך ראיה.

כל זאת לעומת ראש ישיבה הרמה הרב אליקים שלזינגר שזכה שיובאו דבריו במלואם כפי שצוטטו בהחומה, ולעומת המהנדס החרדי רבישמואל טשורטקוב שזכה שיובאו דבריו בשלימות כפי שצוטטו במודעות רחוב...

קעת נביא בפניכם את מה שכתבו אותם 'אנשים אנונימיים', ומי הם היו.

הכרוז מתשי"ט:

אנו מכריזים כי כאו"א מחוייב להשתתף בבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות, והמונע עצמו מטען דברים העומדים בדומה של היהדות החרדית, וכבר הכריזו בזה דעתם הקדושה - דעת תורה גדולי התורה והיראה מהדור הקודם: מרן הגאון הק' החזון איש זצוק"ל, מרן הגאון הק' אדמו"ר מבליז זצוק"ל ומרן הגאון הק' רא"ז מלצר זצוק"ל - שחוב קדוש ומצוה רבה ללכת לבחירות ולהצביע בעד רשימת ה'חזית דתית תורתית'.

מקטוביץ ועד הגירות

כעת נראה את שמות החותמים:

אלעזר יהודא מינקל (ראש ישיבת סיר)	ברוך מרינסקי נאביד חופה	דובקריש ווידקנמטער נאביד שטיבן	חיים מאיר בההיג מורריי יצלקוויץ ארמור דוונק	ישראל אלטר מנור ארמור מנר	משה יחיאל הלוי קעשטיין ארמור מאורוב
אברהם זינגר (ארמור וסלוטס סברא)	ברוך בההיג מורריי כוונק צעיקלעך	זלמן כוונק נאביד לוצק	יחיאל מרדכי גורדון ריפ דלאטוא פהח תכוה	יחזקאל סרנא ראש ישיבת חברון	משה חביבוי ריפ ישיבת חברון
אליעזר מנהם שך (ריפ ישיבת סניבני)	ברוך קינשטט ראש ישיבת קול מורה	חיים שמואלביץ ריפ ישיבת סיר	יהודה משה דנציגר ארמור מאלסטנר	יחיאל יהושע רביצוביץ בן לאאמור צעלקעיה סבאלא	עזרא עמיה ס"ט ראש ישיבת מרתיווקה
אחרי וינשטיין (ראש ישיבת בית יוסף)	ד"ר שפרבר נאביד כראשוב	יוסף אדלר נאביד מורה	יוחנן בההיג דוד מברסקי ארמור דיממסטריבקה	מרדכי בהרב מיג ארמור דויהל	שמואל אלי טאוב בהרהיק מהרשיא צוקיל סטודק
אברהם יהושע העשיל בהרהיק סלונז	הלל זמקינד ראש ישיבת בית יוסף ארמור מוויטשוב	יצחק מאיר אויכנשטיין ארמור מוויטשוב	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>השמות לפי סדר א"ב חתימות נטפות ייפיעו בימים הקרובים</p> </div>		
אברהם לבנוי ארמור מטריקוב					

11 רבנים ליטאים לא ידעו את דעתו של החזון איש!!

28 רבנים אדמורי"ם וראשי ישיבות חתמו על כתב שבתוכו שקר!

הרב פינקל, הרב שך, הרב שמואלביץ הרב סרנא וכו' – פשוט הטעו את הציבור.

הרב מטשיבין – לא ידע. (לכה"פ על הרב מטשיבין יש כבר תירוץ מוכן: "שיקרו עליו - הכריחו אותו").

כעת ברור מדוע וינמן משמיט את השמות שלהם.

אכן, צודק וינמן, כיצד ניתן 'לסמוך עליהם' אם הם לא כתבו את ה'מקור' שלהם?

רק בואו ננסה לדמיין אם וינמן היה מוצא מכתב בכתב יד קדשו של המהנדס החרדי או של ראש ישיבה הרמה בזה הלשון: "והנני בזה להודיע דעתו הקדושה של מרן החזון איש צוק"ל, שהיתה דעתו שאיסור חמור לילך ולהצביע בבחירות", האם אז גם דבריו היו לא מוסמכים? האם רק בגלל שהחותמים על הכרוז היו ל"ע מהמתירים את הבחירות אז אין להם נאמנות לספר מהי דעת החזון איש? בושה.

וינמן מביא עוד מכתב שלא זכה לסיקור, ולא זכה לגילוי מי כותבו, בגלל שהכותב לא טוען בפירוש שהוא שמע את זה מפיו, וגם בגלל שהתייחסות החזון איש היא מכללא ולא בפירוש לגבי הבחירות לכנסת. זהו אותו וינמן שבשביל להתקיף את אגודת ישראל בפרק יד בעמוד 186 גילה לנו על גדול בישראל בשם הגאון רבי אהרן קוטלר, ש'אף נתן לראשונה שיעור ב'מי הוא גדול', וזכה לפרק של כבוד (פרק שאגב לא 'חוקי' כלל, ועוד נגיע גם אליו). לעומת זאת כאן, מכיון ורבי אהרן קוטלר מצטט שהחזון איש היה בעד הבחירות, שמו מושמט!!!

על כך עוד ניתן למחול, נתייחס רק שוב לסילוף הקלאסי של ה'חוקר הדייקן'

הנה מה שכתב הגר"א קוטלר:

בבחירות האחרונות, יצא לאור מכתבו של מרן הגאון דבריסק זצ"ל. בקריאה נלהבה על החובה הקדושה לחזק את ידם של הנאמנים לדבר ד' ע"י בחירת יראים וחרדים.

מלבד עצם התועלת של העמידה על המשמר, הרי יש בהצבעה זו משום הכרזה מאוחדת של אלפים ורבבות מישראל על רצונם לקדש ש"ש, והפגנה קבל עם ועדה, גם בארץ וגם בתפוצות ישראל בחו"ל, כי עוד לא פסו אמונים מעם ד', וישראל עוד רד עם ד' ועם קדושתו נאמן.

כל המצביע על דעת גדולי ישראל הרי הוא משתתף במלחמת הקודש על קיומם של כל עיקרי ויסודי הדת בישראל, חינוך הדור העתיד לתורה ולמצוות, ועל שמירת צביונו האמתי של עם ד' בכללו.

(מתוך מכתבו מיום ב' לסדר מסרימ ותשכ"א)

הנני בזה להצטרף לקריאת גדולי התורה בארץ הקודש אל כל אחינו הנאמנים לד' יתברך ולתוה"ק, להצביע, בבחירות הבאות לכנסת, בעד רשימת שומרי תורה ומצוה המציייתים להוראת חכמי התורה, ושמירתם לעמוד על משמר הדת ולהגן על קדשי ישראל – רש"י"ה ג. של אגודת ישראל.

הלכה פסוקה היא, שאסור למנות עוזבי תורה, ושאינם מכירים בסמכותה המוחלטת בכל ענפי החיים, לשום התמנות, גם לענינים שלכאורה אינם נוגעים באופן ישר לדת, וחיוב גמור הוא למנות כשרים לכל משימות שבישראל, כמפורש בחו"מ סי' ל"ז בסופו, ברמ"א, ועוד בפוסקים, – ומכש"כ בהנהיגת כלל האומה, שזה נוגע לכל עניני הדת והאמונה.

וכבר הורו גם זקנים, מאורי ישראל וגדולי הדור האחרון – מרן הגאון בעל "אבן האזל" זצ"ל, ומרן הגאון בעל "חזון איש" זצ"ל, ועוד לפני שנתיים,

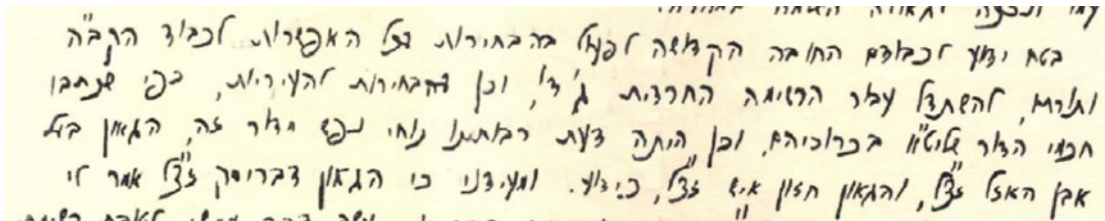
קראו שוב!

על מי כותב הגר"א קוטלר שיצא בקריאה נלהבה על החובה הקדושה לחזק את ידם של הנאמנים לדבר ה' ע"י בחירת יראים וחרדים? על המכתב של הרב מבריסק. לענין החזון איש והאבן האזל הוא כותב בראשית הקטע שכבר הורו גם זקנים, ורק בעקבות ההמשך, מכתבו של הרב מבריסק ששם כתוב מכללא, גם הוא כתב מכללא.

כמובן שבשל כך לא פירסם וינמן את המכתב, מכיון וזה עלול אכן להטעות את הציבור שלא יודע שהרב קוטלר מאשר את המכתב של הרב מבריסק... וגם בגלל שלא קוראים לו שלזינגר וטשורטקוב.

אך הכי חמור מבחינתו של וינמן, על כך שהגר"א קוטלר לא פירסם מקור...

זוהי כנראה הסיבה שהוא לא ציטט גם את מכתבו השני של הגר"א קוטלר שפורסם:

לשטיפת מוח הבאה:

לבחירות לכנסת. להגברת התמיהה תוסיף העובדה שהוא קבע כביכול שהיא "מצוה רבה שכרוך בה קדוש השם". אדרבא בענין הבחירות לעיריות יש מכתב מפורש ממנו.

"...אולי יואיל לבקרנו ולהתיצב במערכה, לדעתי הרבה גופי תורה וקיום יהדות תלוי בזה"⁴. נראה שמכלל ההן המפורש לבחירות לעיריות ומחוסר ההתייחסות בכתב לבחירות לכנסת, אפשר לשמוע את ההסתייגות בקשר לבחירות לכנסת. משנה תוקף יש לטעון זה אם נקח בחשבון שבחיי החזון איש היו שתי מערכות בחירות, בתשי"ט ובתמוז תשי"א. עד מועד פטירתו בחשון תשי"ד היו א"כ החל מאייר תש"ח, מועד ההצטרפות לממשלה, כחמש וחצי שנים - ובמשך כל התקופה הזו הוא לא כתב אף אות ביחס לבחירות לכנסת ו/או ההצטרפות לממשלה. (אגב, ידוע שגם האדמו"ר מסטמר בנגוד לאיסור שהוציא על השתתפות בבחירות לכנסת, לא התנגד להשתתפות בבחירות לעיריות).

לאחר שהוא מאשים את אגודת ישראל שפירסמה כרוז זה שנוגע לעיריות גם לגבי ה'כנסת', הוא מעמיד פני תם בצדקנותו כאילו אינו יודע מדוע החזון איש פירסם רק מכתב לעירייה ולא לכנסת.

התשובה הפשוטה והידועה, שמכתב זה נכתב על בחירות לעיריית בני ברק שנערכו לפני קום המדינה, גם שם היו חילונים שנבחרו לשלטון, ובכל זאת התיר החזון איש ללכת לבחירות. הסיבה המרכזית שאז נרתם החזון איש ואף כתב מכתבים היתה כי היה זה עסקנות מקומית, בחירות כמו בחירות לועד הבית שיכל לצאת מזה טובה ליהדות.

מה שאין כן מתש"ח כאשר הבחירות הפכו למשהו ציבורי וכללי, ועוד היתה בזה מחלוקת, לא הסכים החזון איש להתערב בריש גלי, למרות שפעל רבות למען הענין. כפי שנהג בכל העניינים הציבוריים שעמדו על הפרק. הראיה הברורה היא מועמדתו של סירוקה מטעם החזון איש בתשי"א לבחירות בבני ברק, וגם מאותם בחירות אין שום מכתב מהחזון איש. כך שלא נכון לומר 'שמכלל ההן הנאמר ביחס לבחירות המקומיות', כי כאמור היו אלו בחירות לפני קום המדינה.

(על שאלתו של וינמן מדוע אגודת ישראל השתמשה בכרוזים ובמכתבים אלו, התשובה ברורה, כי היא מלמדת את דעתו של החזון איש מה צריך לעשות בהצלת הדת, אבל כרגע אנו עוסקים בסילופים של וינמן, ונותיר את ה'סילוף' הנוראי של אגודת ישראל במקומו – לשורת הסיכום).

כאן אנו מגיעים להכרעתו של וינמן:

אך נראה שברור סופי ומוחלט שהחזון איש לא פסק או הכריע **שצריכים** להצביע לבחירות לכנסת יש ממכתבי גיסו של החזון איש הרב יעקב ישראל קניבסקי. במכתבו מפר' לך לך תש"ל הוא כותב:
 "...בדבר אם להצביע לרשימת אגודת ישראל, מלבד קריאת הרבנים שליט"א, כבר הוכרע הדבר בכמה בחירות הקודמות ע"פ חכמי הדור ובהם אדירי התורה כהג"ר אהרון קוטלר והגאון מטשעבין זצ"ל וכיוצא בהם, **שצריכים להצביע** בעד רשימת אגודת ישראל..." (ההדגשה שלי).

אם אמנם הורה החזון איש **שצריכים להצביע**, האם זה לא היה ידוע לגיסו שלא זזה ידו מתוך ידו?! ואם היתה הוראה כזו, האם היה בעל "הקהלות יעקב" מסתמך על רבנים אחרים וכלל לא מזכיר את גיסו !!

יתכן שהמפתח להבנת עמדת החזון איש נמצא במכתב נוסף של הרב י. קניבסקי מגי' שלח תשל"א,
 "בדבר בחירות לכנסת אכמ"ל כלל וכלל רק אכתוב לך שדעת רוב רובם של גדולי הדור כלפני עשרים שנה היה שאין בזה שום צד איסור כלל ובכללם מרן החז"א זצלה"ה **ואדרבא כו'** ומצבינו כאן הוא ממש כמו בפולין שכל גדולי הדור חייבו מאד להצביע וכו'." (ההדגשות שלי)¹³.

כשהנדון היה אם "צריכים להצביע" ציין בעל "הקהלות יעקב" את הגר"א קוטלר והגאון מטשעבין ונמנע מהזכרת החז"א. כשהנדון היה "שאין בזה שום צד איסור כלל", כאן כבר צרף את שמו של החזון איש לרשימת גדולי הדור.

ראשית, סוד קטן. הקושיא העצומה של החוקר האובייקטיבי על מכתבו של הסטייפלער, כבר מובאת ב... ניחשתם נכון. החומה. כך כו עמוד 161. לכן היא זוכה למקום של כבוד בספר.

הנה הציטוט, עם הביזיון שהקנאים מתירים לעצמם לדבר על הרב שך:

במסגרת זו נתייחס גם אל כזביה של המפלגה המכריזה על רבנים גדולים כאילו היו הם מחייבים את ההשתתפות בבחירות. כאשר התפרסמה הודעה המכחשת את הכרעותיה של המפלגה כאילו חייב הרב מבריסק זצ"ל את ההשתתפות בבחירות **חזר זה שהכריז על הוראה זו** בשם הרב מבריסק ואמר: אומרים עלי שאני שקרן אבל ההרי"ק הרי אינו שקרן והוא אומר כי דעתו של

מקטוביץ ועד הגירות

החזון איש היתה מחייבת את ההשתתפות בבחירות.

הגם שתשובה זו אינה ממין הטענה. כאשר דנים על דעתו דעת התורה של הרב מבריסק כאשר הוא מודיע ששמע מפיו הקדוש דברים המכחישים את ההכרזה, וטוען כאילו חייב את ההשתתפות בבחירות, הרי אי אפשר להוכיח זאת מדעתו של החזון איש, אך אנו מרשים לעצמנו להתייחס גם לזאת.

אין זה גילוי סוד שהגאון החזו"א ענה באלפי מכתביו אף לבחורים הצעירים על כל נושא שהוא ולא דוקא הנחוץ ביותר למעשה, ובשאלה ציבורית זו של השתתפות בבחירות הנוגעת הלכה למעשה לא מוזכר כלל בכל אלפי מכתביו שנחפרסמו ויצאו לאור, ואם אמנם מצוה כה גדולה, קידוש ה' וחוב קדוש, איך זה שלא התייחס לסוגיא „נעלה" זו כלל.

ואף הרב שאר בשרו (שעליו מסתמך המחייב הנ"ל) כאשר מציין דעותיהם של המחייבים את ההשתתפות בבחירות, מציין שמותיהם של שלשה מחייבים, אך דייקא שמו של החזון איש נעדר מהם. אין לך הוכחה חזקה, ואין לך הכחשה מוחצת יותר מאיגרת זו אודות דעתו של החזו"א.

ומכאן למסקנא המתבקשת מאליה. אם ההכרזה על דעתם של החזון איש והרב מבריסק, משמשת כנימוק להוראתו של הרב מכריו הרי ש„נפל היסוד נפל הבנין". לאחר שהוכח כי אך שקר העידו בשמם, ברור כי הוראת ההשתתפות בטילה מאליה.

בכל זאת נענה גם לסילוף הזה.

ראשית, כיצד דילג וינמן מילה אחת חשובה מתוך מכתבו של הקהל יעקב ולא הביאה במסקנה:

”בדבר בחירות לכנסת אכמ"ל כלל וכלל רק אכתוב לך שדעת רוב רובם של גדולי הדור כלפני עשרים שנה היה שאין בזה שום צד איסור כלל ובכללם מרן החזו"א זצלה"ה ואדרבא כו' ומצבינו כאן הוא ממש כמו בפולין שכל גדולי הדור חייבו מאד להצביע וכו'." (ההדגשות שלי)¹³.

מה פירוש המילה ואדרבא?

הפירוש הפשוט הוא שלא רק שאין בזה שום צד איסור, אלא שאף מצוה וחוב להצביע בבחירות, ואם כן נפלה כל המערכה והמסקנה.

מלבד זאת, כל בר דעת מבין את ההבדל בין שתי המכתבים.

מקטוביץ ועד הגירות

המכתב של 'אין שום צד איסור', נכתב לאחד הרבנים שמתגורר ב...ברוקלין. תאריך המכתב הוא שלח תשל"א. אין שום בחירות באופק ואין שום שאלה מעשית. הסטייפלער פונה לאותו רב שיפעל בענין גזירת גיוס בנות (כהמשך למכתבו אליו בח"א מכתב רכג). הרב הוא (שאינני יודע מי זה, כי שמו מחוק, ורק כתובת מגוריו רשומה) פונה במכתב תשובה אל הסטייפלער וככל הנראה מתלונן ושואל **כיצד מותר ללכת** לבחירות.

כך משתמע מסגנון התשובה של הסטייפלער. שעונה לו שאין כאן שום איסור ואין מה להאריך בזה כלל וכלל וכבר החזון איש הורה שאדרבה....

לעומת זאת המכתב השני נכתב בתקופת בחירות, בפרשת לך לך, והשואל שאל את הסטייפלער **לאיזה** רשימה להצביע כי אגודת ישראל ופא"י רצו בנפרד.

על כך באה תשובתו של הסטייפלער – לאיזה רשימה להצביע? כבר הורו הגר"א קוטלר והרב מטשיבין להצביע רק עבור רשימת אגודת ישראל...

זוהי תשובה מדוייקת, כי גם החזון איש שאחז שחובה ללכת לבחירות, לא הכריע אף פעם דווקא על אגודת ישראל. בבחירות הראשונות הרשה להצביע גם לחזית הדתית, גם למפלגת י"ח- פאג"י, וגם למפלגת י"ט בוקסבוים, העיקר להצביע למפלגה חרדית. בתשי"א רצו שלושה מפלגות אגודאיות בנפרד, אגו"י, פא"י, ופאג"י, וכל אחד טען שהחזון איש מעודד אותו. לאחר מכן נפטר החזון איש. גם רבי איסר זלמן מלצר נפטר באותה תקופה, ולפיכך מזכיר הסטייפלער את רבי אהרן קוטלר ולא את רבי איסר זלמן שחתם על ה'חוב קדוש'.

בצורה כזו לא יכל לכתוב הסטייפלער כפי שכתב בלשונו:

"...בדבר אם להצביע **לרשימת אגודת ישראל**, מלבד קריאת הרבנים שליט"א, כבר הוכרע הדבר בכמה בחירות הקודמות ע"פ חכמי הדור ובהם אדירי התורה כהג"ר אהרון קוטלר והגאון מטשעבין זצ"ל וכיוצא בהם, **שצריכים להצביע** **בעד רשימת אגודת ישראל...**" (ההדגשה שלי).

המילים שנמחקו מהמשך הם בעד רשימת אגודת ישראל היא רשימה ג'...

לפיכך ברור: כשהשאלה היא **האם מותר בכלל להצביע**, התשובה היא 'אין בזה שום צד איסור' כפי הוראת החזון איש ואדרבא. וכשהשאלה היא **לאיזה רשימה להצביע**, התשובה היא שהרב מטשיבין והרב קוטלר פסקו רק לרשימת ג'...

למען ההגינות, נגלה כי בספרים מסויימים (אשכבתיה דרבי) מסופר ששאלו את הסטייפלער מדוע לא כתב את שמו של החזון איש במכתב זה וכך ענה:

דעת החזו"א בהצבעה

רבינו נשאל, מדוע באחד ממכתביו בעד הבחירות, הזכיר שזו היתה דעתם של הגר"א קוטלר והרב מטשיבין ז"ל, ולא הזכיר את החזון איש, (שיש שבקשו להוכיח מכך שהחזון איש לא היה בעד הבחירות). והשיב, שעל החזון איש, הרי כל תלמידיו יודעים שהורה להשתתף בבחירות, ולו היה החזון איש נגדם לא היה מורה להצביע, וכונתו היתה שהגאונים הנ"ל פעלו יותר וכתבו מכתבים בענין, ואילו החזון איש פעל בהשטט.

תשובה כל כך פשוטה וכנה. אבל וינמן הרי לא מאמין לסיפורים, וצריך מחקר בכתב. לפיכך תגובתנו ומסקנתנו הינם טובים עשרת מונים ואמיתיים למעלה מכל ספק.

13.

במהלך הספר, ובפרט בסוף הספר, מבסס וינמן את התזה שלו על מכתב שקיבל פעם מהסטייפלער. (ושוב, אכ"מ ויבואר בהרחבה). אך כאן, הוא שוכח כרגע מול מי הוא מתווכח והוא מביא עוד קושיא מטופשת שהקנאים מרבים לחזור עליה כל שנה מחדש:

על הטעונים בשם החזון איש, כביכול, שכל קול חשוב כדי להעיד על מספר רב של שומרי תורה, ושיש בכך קדוש ה', יש לכאורה פרכה מהתנהגות החזון איש בעצמו. לדברי ר"מ שינפלד הוא לא הצטייד בתעודת זיהוי¹⁴. ספור דומה שמעתי מהרב קלמן כהנא שהוסיף שדברי דואר רשומים הוציא החזון איש ע"פ הפתק שנשלח אליו בזמנו, בדבר מספר הזהוי שלו. כידוע א"א להצביע ללא תעודת זהוי, ואם אמנם הצבעה היא מצווה ועוד מצווה שכרוך בה קדוש השם, הכיצד הוא מנע עצמו מקיום מצוה זו !!

אמנם, אנו עוסקים להוכיח רק את שקריו של מחקרו, אך מכיון ובכל בחירות הקנאים משתמשים בשאלה זו, ומשם מקורו של וינמן, (ולאחר ספרו מקורם של הקנאים מספרו של וינמן) לפיכך נסביר במילים בודדות תשובות פשוטות על זה.

ראשית נפלפל בדרך צחות כ'חזון-איש'ניק. מדוע שאלה כל כך קשה, לא נשאלת על רבי אהרן קוטלר? הלא הגר"א קוטלר, הגיע במיוחד לארץ ישראל להכריז ולחייב הצבעה בבחירות, אם כך אם זה מצווה כל כך גדולה, מדוע הוא לא 'עשה עליה' בשביל לקבל תעודת זהות בשביל להצביע בבחירות? הרי זו מצווה כל כך גדולה? אלא מאי, מוכח שכל עוד אין תעודת זהות, אין חיוב של מצוה זו. ורק לאחר 'חלות' החיוב ב'עשיית' התעודת זהות, יש 'חיוב ומצוה' בבחירות. אם כך, לא רק שאין כל שאלה על החזון איש, אלא זה שוינמן והקנאים דואגים להפיץ שלא היתה לו תעודת זהות, הוא גופא הראיה שאחז שאלו שיש להם תעודת זהות חייבים ללכת להצביע, ולכן לא עשה לעצמו תעודת זהות, כי לא רצה קשר איתם, ולא רצה להתחייב במצוה זו... אבל אדרבה, אילו היה לו תעודת זהות בודאי היה הולך להצביע... זה בדרך צחות.

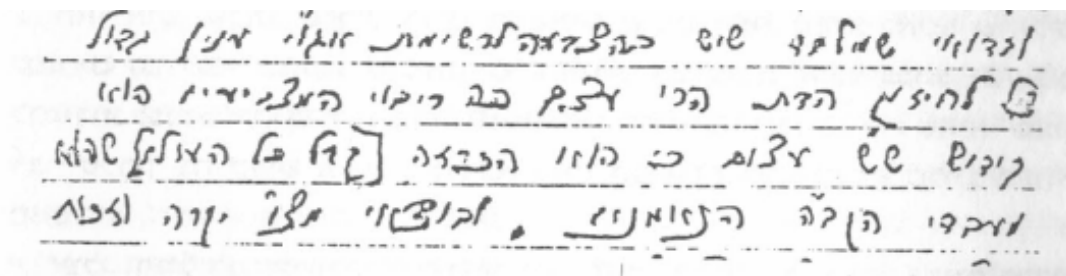
אך למען האמת, דבר זה ידוע, שבראשית קום המדינה, הרבה מגדולי ישראל גם אלו שבפירוש חתמו להצביע, לא הלכו בעצמם לבחירות כי אז עדיין זה נחשב פחיתות לכבוד התורה. מי לנו גדולים מהרה"ק מבעלזא והרה"ק מגור למרות שהיו מראשי ומראשוני החותמים על הבחירות, לא הלכו בעצמם להצביע. כך גם נהג החזו"א.

רק שני שאלות קטנות למר וינמן. 1. כתלמידו של רבי משה שנפלד (שהקדיש לו קטע נכבד וברכת תודה על הדרכתו כל השנים ועל היותו מורו ורבו) מדוע אם אתה כבר מצטט אותו, אינך מצטט את מאמריו הרבים בדגלנו על חובת ההצבעה בבחירות? וכי תלמיד מסור של החזון איש וקנאי כר' משה, יורה ההיפך ממה שפסק החזו"א לטשורטקוב? (בסוף הפרק וינמן מתייחס לצא"י בכללותה ושם נתייחס לדברים). 2. שאלה נוספת מדוע נשכחה לפתע ההחלטה לא להביא ראיות מסיפורים, וכאן לפתע נכתב בדרך אגב סיפור דומה שמעתי מרבי קלמן כהנא...? זה אכן לא הנושא, והחזון איש בעצמו אכן לא הלך להצביע. אבל כשונימן רוצה, גם סיפור שבעל פה יכול להיות ראייה.

אבל וינמן לא מסתפק להקשות על הנהגתו של החזון איש. אלא אף מביא סייעתא לדבריו ממקור בלתי צפוי. הרי"מ לוין בשם חותנו האמרי אמת מגור. בכך הוא מנסה להפריך את שיטת החזון איש שיש קידוש השם בריבוי מצביעים.

מקטוביץ ועד הגירות

לפני שנגלה את התרמית שבדבריו, נציין רק, כי גם אם לא הצליח וינמן להשתכנע כי כך דעתו של החזון איש, כיצד לא רעדה ידו להפריך את כתב ידו של הסטייפלער שהביא בעצמו בעמוד קודם:

ומשפטים אלו חוזרים ונשנים אצל כל גדולי ישראל.

אך וינמן בחר להקשות:

בהקשר זה כדאי להזכיר את דברי הרי"מ לויך בשם חותנו האמרי אמת, בתגובה להצעה לערוך משאל בעולם היהודי בדבר רצונם במדינה ע"פ התורה דוקא:
"האם בטוחים שכל היהודים יצביעו שהמדינה תהיה ע"פ התורה, ומה יהיה אם הרוב יצביע בשלילה, הרי יצא חילול ה' נורא ח"ו"¹⁵.
כלומר, סברה הפוכה ממש מהמובא לעיל!

אכן, לא היינו יודעים לענות על שאלה כל כך קשה, אך לשמחתנו, וינמן עצמו החליט לחסוך מאיתנו את הטירחה בחיפוש אחר הפרוטוקול המלא, ובעמוד 359 הביא את הציטוט המלא, שם מתברר שקושיא מעיקרא ליתא.

...**הרב י.מ. לויך**: אפשר לנו להתחיל במאבק פומבי שתחוקת המדינה תהי' על פי התורה, אבל אין זה מונע לדרוש מהם באותו זמן הבטחת היסודות העיקריים כגון אישות, שבת, תנוך, כשרות וכ"ל לגמור על כך הסכם כתוב וחתום כדי שנוכל לבא אליהם אחר כך עם התחייבות ביד...אני מסכים שנתחיל במאבק בכל העולם היהודי שהמדינה תהי' על פי התורה, אבל מר רוזנהיים יהי' נגד, הוא כבר מיואש מהציונים ואינו מאמין שיצא דבר ממשי. גם עלינו לחוש לתוצאות מאבק כזה. אחרי המלחמה העולמית הראשונה דנינו באספה בוורשה על עריכת משאל כזה, ובאותה אספה הי' מו"ח כבוד קדושת מרן אדמו"ר שליט"א מגור ואמר אז, האם בטוחים שכל היהודים יצביעו שהמדינה תהי' על פי התורה, ומה יהי' אם הרוב יצביע בשלילה הרי יצא חילול השם נורא ח"ו..."²¹

ביאור הדברים: כאשר הרי"מ לויך מדבר על כך, הענין הוא להפעיל מאבק **בכל העולם** למען מדינה יהודית. כאשר האמרי אמת מגור נשאל על כך, הנידון היה גם כן משאל עם **בין כל יהודי העולם**, ואם יצא אז **שרוב היהודים בעולם** אינם חפצים לנהוג על פי תורה, הרי שזה חילול השם נורא, לעומת זאת לאחר שכבר ישנה מדינה, וכבר כולם יודעים שרובם אינם שומרי תורה, אז פוסקים החזון איש והסטייפלער וכל שאר גדולי ישראל שזה קידוש השם על כל אחד שכן הולך ומראה שהוא – בתוך מדינת הכפירה – נאמן לה' ולתורתו, ועדיין יתכן והרוב בעולם אינו נגד התורה.

אחרי כל הסילופים וההסתרות שלו, לא מהסס וינמן לכתוב נגד פאר הדור כדברים האלו:
 עד כמה המחקר שנעשה ע"י עורכי "פאר הדור", לצורך קביעת ענין יחסו של החזון
 איש לבחירות, לא מביא את כל הנתונים, אפשר ללמוד מקביעתם ש"הוא הסתייג
 בצורה נמרצת" מהחזית הדתית בתש"ט. הספר קובע זאת ע"ס עדות בנו של ד"ר מ.

הבנתם? פאר הדור לא מביא את כל הנתונים... רק וינמן הישר הביא לנו את כל הנתונים.

מבלי לתת שניה אחת של נשימה, הוא מתקיף את פאר הדור שכותבים שהחזון איש הסתייג מהחזית
 הדתית (דבר שאכן נכון, החזון איש לא הסתייג מהחזית) ורק לכבוד התקפה זו נגד פאר הדור הוא
 מביא מספר ציטוטים חדשים על הוראות החזון איש בקשר לבחירות:

בצורה נמרצת" מהחזית הדתית בתש"ט. הספר קובע זאת ע"ס עדות בנו של ד"ר מ.
 בוקסבוים, הרב יוסף בוקסבוים¹⁶. עו"ד מרדכי בוקסבוים ממנהיגי היהדות
 החרדית במשך שנים רבות, גילה גם בנושא הבחירות עמדה עצמאית כדרכו
 בנושאים רבים. ע"פ עדות זו, עודד החזון איש את אביו שהקים רשימה עצמאית
 בשם "היהדות המסורתית" (אות י"ט), ואמץ את ידיו. ראשית, איך אפשר להסיק
 מעודד שעודד רשימה עצמאית ש"הוא הסתייג בצורה נמרצת מהחזית"? שנית,
 כיצד אפשר להמנע מלהדפיס ומלהתייחס למכתב שנדפס ב"המבשר"¹⁷ בנוסח
 דלהלן: "הייתי אצל החזון איש והתבקשתי לפרסם בשמו שעל כל יהודי לבחור רק
 עבור רשימה ב' של החזית הדתית והס מלהזכיר בשמו שאמר לבחור ברשימה
 אחרת ומי שמפרסם זאת בשמו מחלל את קדושת שמו שליט"א, מי שרוצה לדעת
 על נכונות הנ"ל ישאל את אחיו שליט"א". מכתב זה התפרסם עוד בחייו של החזון

איש, בנגוד לספור המובא בפאה"ד, והוא עדות ישירה ולא עד מפי עד. פרסום נוסף,
 סותר את קביעת פאה"ד ולא סותר בהכרח את הפרסום ב"המבשר", "תשובת בעל
 החזון איש שליט"א למכתב הרבנים והאדמו"רים (שפורסם לעיל): "כל הרבנים
 שאמרו להצביע בעד ב' לא אמרו לא להצביע בעד י"ח. אם בעד ב' מותר להצביע,
 בעד י"ח שכלה חרדים לא כל שכן"¹⁸. גם קטע זה פורסם עוד בחייו החזון איש.

לא יאומן!! עד לרגע זה, לשורות האחרונות בפרק, לא זכתה ה'עדות הישירה' לבוא לידי ביטוי. וינמן
 שכל כך מאמין בפרסום הדברים לא מצליח להסיק מהמשפט "על כל יהודי לבחור רק עבור רשימה ב'
 של החזית הדתית" – הוראה ברורה ללכת להצביע.

הדבר היחיד שהוא מצליח להסיק מכל המחקר שלו הוא:

מהעובדות הללו ברור שלא היתה לחזון איש התנגדות עקרונית לחזית הדתית.
 למעשה גם אם נקבל את כל הגרסאות ביחס לעמדת החזון איש הן לגבי השתתפות
 בבחירות והן לגבי עמדתו בקשר לרשימות השונות, אפשר לישב את הסתירות
 לכאורה ביניהן ברוח הדברים דלעיל, שהתשובה היתה בהתאם לשאלה ולשואל.
 לדוגמא, לכשנשאל בבחירות בתשי"א עבור מי להצביע, כשהשואל היה מחוג
 שרבותיו הורו כעקרון להשתתף בבחירות, הורה לו עבור מי.

ברור שאם רק מה שוינמן הביא לעיל, ורק בפרשנות זו, אז זו היתה דעת החזון איש.

15.

כמה לא מפתיע שסימוכין לדעה זו, נמצאת גם בדעתו של 'האדמו"ר מסאטמאר'.

הסבר דומה מובא בשמו של האדמו"ר מסטמר בפגישה שהיתה לו עם חבר מועצת גדולי התורה שאלו האדמו"ר אם יש לו הערות על נמוקיו ב"ויואל משה" בקשר לבחירות. משהשיב שאין לו, שאלו מדוע צרף חתימתו למען אגודת ישראל. הלה השיבו שהוא לא חתם שמצוה לילך לבחירות, רק כונתו שאותן שהולכין ממילא, מצוה להצביע בעד אגודת ישראל¹⁹.

כמובן, שכל קורא רואה שאין זה הסברו של האדמו"ר מסאטמאר אלא של חבר אחר ממועצת גדולי התורה, אבל כאן תרשו לי לתת לקוראים שיעורי בית.

לא הצלחתי למצוא את הספר שוינמן מביא כמקור לסיפור זה:

19. ראה "ספר הזכרונות" על האדמו"ר מסטמר עמ' 128.

חיפשתי ספר בשם זה על הרבי מסטמר, חיפשתי שמות דומים ועמודים דומים (כמו זכור ימות עולם) ולא הצלחתי למצוא. קשה לי להאמין שוינמן גם המציא ממש ספר שלם על הרבי מסטמר שאולי נמצא אצלו בכתובים, ולכן אני משאיר לכם לחפש את הספר הזה ולהביא לכאן את צילום הסיפור הרלוונטי, וככל הנראה תיכחו לראות שהסיפור לא יכול להיות. אינני יודע אם וינמן השמיט את שמו של האדמו"ר חבר המועצת, או שבספר העלום זה הושמט. בכל מקרה שמו הושמט בשביל שלא יוכלו להוכיח מהכרזת עליו חתם שהסיפור לא היה ולא נברא.

16.

בקטע האחרון של הפרק, מסכים וינמן לחשוף ראייה נוספת נגד פאר הדור ונגד הגירסא שהחזון איש התנגד ל**חזית הדתית**, ושוב מתעלם מכך שוינמן עצמו שכח להביא מזה ראייה שהחזון איש התיר לנציגי צא"י לבחור ולהיבחר בבחירות לכנסת המינים...

לכאורה יש הוכחה נוספת להסכמתו של החזון איש לחזית הדתית עם המזרחי. אנשי צעירי אגודת ישראל התפארו מאז ומתמיד, שכל צעדיהם היו אך ורק ע"פ מרן בעל החזון איש. עובדא היא, שעם הקמת החזית בתש"ט פרסם בטאון צא"י²⁰ ש"חוגים שונים מראים על שביעות רצון ושמחה גלויה על הישג חשוב זה", נוסף ע"כ הופיעו נציגי צא"י ברשימת החזית הדתית. יש להתחשב בעובדה זו למרות שבבחירות שהתקיימו בתשל"ד, בהן השתתפה אגודת ישראל בחזית הדתית עם פא"י בנגוד לדעת הרבנים י.י. קניבסקי וי. מ. שך, - היו נציגי צא"י בראשות הרב ש. לורנץ חלק ממועמדי החזית; נראה שבנגוד לעמדת החזון איש הם לא היו מעיזים להשתתף בחזית הדתית, ואת פיו הם לא היו מעיזים להמרות.

רק לאחר שמסיים בהתקפה נגד צא"י של תשל"ד, שנים שבהם כבר ראה שלא יגיע לצמרת המפלגה, מובן מדוע הסכים לצטט זאת (שימו לב כיצד מכניס כאן את תשל"ד ללא שום קשר).

מקטוביץ ועד הגירות

סיכום פרק הכזב

כאמור, לא דעתו של החזון איש בבחירות עיקר מחקרנו וספרנו. אנו עובדים בלהוכיח כיצד סימן מר וינמן שיטה מראש, ועשה הכל בשביל להגיע למסקנות שלו. ידעו הכל כי כל מסקנותיו ופסקיו של וינמן הם דברים שמקורם בשקר, יסודם בסילוף, והגשתם בשטיפת מוח 'מחקרית' כביכול.

איננו מדברים על כך שהוא נוהג בצורה מבזה מול כל גדולי ישראל שלא זכו לנהוג כפי סיכום מחקריו.

וינמן בפרק על החזון איש לא כתב אפילו פעם אחת!, כמסקנא מכל מחקריו, שהחזון איש התיר ללכת לבחירות!! למרות שידע מכך.

הנה הסיכום:

דברים שוינמן ראה במקור, חלקם הביא בספרו, חלקם השמיט ומחלקם התעלם:

המתירים את הבחירות:

1. עדות רבי חיים שאול קרליץ.
2. עדות רבי שמריהו יוסף קרליץ.
3. עדות רבי שלמה זלמן אולמן.
4. עדות רבי קלמן לנדא. (חציה העיקרי הושמט)
5. עדות רבי אהרן רוטר. (שהושמטה).
6. פרוטוקול 'משיח לפי תומו' אלול תש"ח. (שהוזכר רק בפרק אחר).
7. גירסת רבי אהרן קוטלר במכתבו. (ששמו הושמט, מכתבו סולף, ומכתבו השני הושמט).
8. 28 ראשי ישיבות, אדמורי"ם, רבנים, החותמים כי החזון איש אחז שחוב קדוש להצביע בבחירות.
9. מכתב שפורסם בחייו של החזון איש 'המבשר' כד טבת תש"ט. (וינמן מסכים עם תוכן המכתב בשביל לנגח את פאר הדור, ומתעלם ממנו לענין הבחירות).
10. מכתב שפורסם בחיי החזון איש 'היומן' כ"ט טבת תש"ט. (כנ"ל).
11. פרסום בטאון צא"י, שעשו כל דבר אך ורק ע"פ החזון איש, על השמחה בהקמת החזית. (כנ"ל. נ.ב. לא ידוע לנו על איזה ביטאון הוא מדבר, כמו תמיד ה'מקור' מפנה אותנו להערה מספר 12 בעמוד 118 – המוצא הערה כזו או דומה בעמוד זה או אחר מתבקש להודיענו....)

עדויות, וקביעות שהחזון איש אסר את הבחירות שוינמן טרח לצטטם במלואם:

1. רבי אליקים שלזינגר, (שאת אמינות סיפוריו בעניני אגו"י טרחנו לבאר בפרק הקודם).
2. רבי שמואל טשורטקוב. (יהודי שנפטר בלי ילדים, ועדותו פורסמה ברבים לאחר פטירת החזון איש, וככל הנראה גם לאחר פטירתו...).

17.

לסיום הפרק, נכניס עוד 2 ציטוטים על דעתו של החזון איש שמשום מה וינמן לא מצא. למרות שפורסמו בציבור. כך גם נוכל לראות מי לא הביא את כל הנתונים. (הבאנו 2 ציטוטים אלו בנפרד כי לא היתה בידנו ראייה ברורה שוינמן ראה אותם...)

1. פורסם בהמודיע כ"ו תמוז תשי"א. בחייו של החזון איש.

קטע מתוך מכתב לרב גדול אחד מידידיו שיחי' הנכתב ביום ב' מסות י"ט תמוז תשי"א מהרב הגאון הישיש האדיר נשיא מועצה"ת ברומני' וחבר מועצה"ת בא"י זקן הרבנים רבי דוד שפובר שליט"א.

...וע"ד שנתעורר מעכהד"ג שליט"א מרבים וכן שלמים מידידיו הרבני ובע"ב נכבדים מרומני' לשחרר פני, לבאר השקפתי בענין השתתפות הבחירות בכלל, והשתתפות אגו"י בכנסת, אשר כפי הנשמע הנני חומק וסועד בעמדה זו, הנה אם אמנם אשר לפי דעתי על כגון זה נאמר דחכ"ל מה אומנתי וכו' ומשש"כ להשיב בכתב בנד"ז בודאי קשה עלי בכ"ז אחרי שעל לב ידידי ומכירי מקדמת דנא אנכי מדבר, אשר יודעים ב"ה הלך נפשי שהאמת נר לרגלי ואור לנתבתי אמרתי לגלות למעכ"ה את אשר לא נכתב גם ממעכהד"ג תטכתי בפעולות אגוד"י אחרי שידעתי שגאו"צ פולני' יסדוה ובהו"ל המשכו, והרבה נפשות נערי בני' ניצולו עי"ד ומשכו לריהמ"ד, ובודאי הנה לארה"ק תלי"ת אמרתי לקיים חבר אני לכל אשר יראיך בהשתתפות מועצת גדוה"ת להמשיך את אשר החלוני לעשות בפעולת אגודת ישראל להיות כחומה בצורה נגד הזרם וכו', אמנם אחרי רואי ששאלה גדולה כזו עומדת לפני, ענין השתתפות בהממשלה, ורבו החילוקי דעות בזה, ומסתמא כאר"א כוונתו לשמים. אמרתי עם לבבי מי כהחכם יודע פשר דבר בזה, עד שבאתי לידי החלטה לשאול בזה את חור"ד של הגאון האמתי צדיק וקדוש בעל חזון איש שליט"א איזה לקרב ואיזה לרחק והשיב לי בזה"ל: להשאר ולעמוד מבחוץ אין נראה לי כלל" (פון דרויסען בלייבין האלט איך גאר נישט) והי' לי דבריו למטיען להמשיך בעבודת הקודש בעוה"י ועתה בהגיע

מקטוביץ ועד הגירות

2. פורסם בבית יעקב גליון 77 עמוד 28

מדברי הגאון רבי חיים שמואל ביץ שליט"א

ראש ישיבת מיר

זמני הלימודים והפעולה למען הבחירות

כאן ברצוננו לומר, שהיות וחלק גדול של הכינוס הוא של בני הישיבות ורבים פנו אלי בשאלות הלכה למעשה, על כן אפסוק כאן הלכה למעשה. נשאלת שאלה, במיוחד לבני הישיבות: מה יהיה? בעוד שבוע מתחיל ה', זמן בישיבות, מה לעשות עד אז, מה לעשות אז ומה לעשות ביום הבחירות? אלו שלש שאלות ולכל שאלה הלכה משלה. הקשיבו, אפוא, הלכה למעשה: שבוע יש עד התחלת הזמן. אחר כך ישנם חמשה-ישיבה ימים עד יום הבחירות ואח"כ יום הבחירות עצמו. ההלכה: עד התחלת סדרי הישיבה, חובה על כל בן תורה, על כל בן ישיבה, שאצלו אין שאלה של סגירת הגמרא. על כך יש לנו פסק הלכה של החזון איש זצ"ל, שכל קול וכל אחד הגורם שעוד אחד יצביע בעד אגודת ישראל, זהו קידוש השם, אזי זה חוב קדוש על כל אחד והדבר, ברור. אך אם הדבר כרוך בסגירת הגמרא, אני המתנגד הכי גדול כי הגמרות זהו קידוש השם. לאחר מכן, יש לנו פסק הלכה אחר של הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל: עת לעשות לה' הפרו תורתך. אך הדבר מותר רק למי שיודע ודאי שהוא מסוגל לפעול הרבה. מי שמסופק – אסור לו. ביום הבחירות, או עת לעשות לה' מתיר גם לאלו המסופקים, ללכת ולפעול, אא"כ בטוח הוא שאין הוא מסוגל לעשות כלום. בכך לא הפרענו סדרי הישיבות ובכך יש לנו הצלחה למען רשימת אגודת ישראל.

מכיון ורבים מעונינים לדעת את דעתו של החזון איש בקשר לבחירות, (כוונתנו לאוהבי הדיוק במחקר, מכיוון ודעתו ברורה וידועה). אנו מקוים לערוך פרק בפני עצמו בענין זה, ללא קשר למר וינמן, שם נסקור את כל המקורות, בירור, ומסקנות. לצורך כך, נשמח לכל מי שישלח לכתובת האימייל הרשומה מעלה, כל מסמך בירור מקור או עובדה בנושא זה. נסיים במכתבו של תלמידו הגאון רבי דוב לנדו, שפורסם בישיבת סלבודקא. (למרות שגם הוא לא הביא מקור...)

בס"ד

ידוע שרבינו החזון איש זצ"ל הורה להצביע בבחירות הממשלתיות וכן נהגו ונהגים עפ"י כל בני ביתו ותלמידיו מקורביו מאז ועד עתה, וכל השמועות המתפרסמות כנגד זה הן שקר וכזב.

חובה על כל אחד ואחד לעשות כהוראת רבינו רבן של ישראל זצ"ל, וללכת להצביע אפילו כשזה כרוך בכל מיני קשיים, ובפרט לאור המצב החמור המחמיר והולך מזמן לזמן שזוממים עלינו כסדר גזירות רעות מתחדשות והולכות שמטרתן לכבות כל זיק של תורה ואמונה טהורה מבני עם קדוש בארץ קדשינו, כמה גדולה ורבה חובת ההצבעה לרשימת יראי השם רשימה ג' שזו חובת השתדלותנו בזה למען קיום התורה והיהדות מכל העומדים עלינו חלילה לכולנו.

ואין לתת ולשים לב לכל מיני דיבורי-סרק הנשמעים ומתפרסמים בחוצות כנגד חובת ההצבעה כיום לרשימה הנ"ל, וחלילה חלילה להגרר לשום דבר מדברים נלוזים הנשמעים בזה אלא להזדרז ולזרז אחרים ללכת להצביע לרשימת יראי השם אות ג', והשם יהי בעזרנו.

אור לכ"א אדר תשע"ה

דוב לנדו